

prima instanță: Judecătoria Grigoriopol
Judecătorul: N. Costin
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Minciuna, A. Pahopol, L. Popova

DECIZIE

1 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală
Mariana Pitic

judecând cererea de recursul declarată de Focșa Ana,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Focșa Ana
împotriva Primăriei municipiului Chișinău, în persoana viceprimarului Vladimir
Coteț, intervenient accesoriu Vicol Gheorghe, cu privire la repunerea în termen,
anularea actului administrativ și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017, prin care s-a
admis apelul depus de Focșa Ana și s-a casat integral hotărârea Judecătoriei
Grigoriopol din 15 decembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a
acțiunii ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție,

c o n s t a t ă :

La 9 martie 2015, Focșa Ana a depus o cerere de chemare în judecată
împotriva Primăriei municipiului Chișinău, în persoana viceprimarului Vladimir
Coteț, intervenient accesoriu Vicol Gheorghe, cu privire la repunerea în termen,
anularea actului administrativ și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, prin dispoziția viceprimarului
Primăriei municipiului Chișinău, Vladimir Coteț, nr. 1059 – d din 3 octombrie 2014,
s-a dispus Direcției Generale locativ Comunale și amenajare eliberarea lui Vicol
Gheorghe (cu soția, fiica) ordinul de repartitie pentru domiciliere permanentă în

imobilul din bd. XXXXX, compus din 2 camere, cu suprafața locativă 31, 5 m.p., cu dependențe.

Focșa Ana a sugerat că a aflat despre existența respectivului act din cererea de recurs a Consiliului Municipal a Primăriei mun. Chișinău declarată împotriva încheierii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău nr. 2-672/14 din 23 octombrie 2014, cu privire la asigurarea acțiunii. Cererea menționată a fost respinsă de Curtea de Apel Chișinău, prin decizia nr. 2r – 3059/14 din 16 decembrie 2014. Totuși, aceasta a subliniat că a primit copia de pe dispoziția la 20 ianuarie 2015.

Reclamanta a afirmat că se află în litigiu cu Consiliul municipal Chișinău referitor la recunoașterea dreptului la spațiul locativ în apartamentul sus citat din 25 aprilie 2013, care nu a fost examinat până în prezent.

Astfel, Focșa Ana a pretins că atribuirea apartamentului din speță unei alte persoane contravine prevederilor art. 800 din Codul civil.

În aceste circumstanțe, s-a arătat că, la 26 ianuarie 2014, a fost depusă o cerere prealabilă în adresa pârâtului, solicitând anularea dispoziției, însă care a rămas fără răspuns.

Focșa Ana a solicitat repunerea în termen a acțiunii, deoarece a precizat că a primit dispoziția contestată la 20 ianuarie 2015.

În același timp, reclamanta a cerut anularea dispoziției viceprimarului Primăriei municipiului Chișinău, Vladimir Coteț, nr. 1059 – d din 3 octombrie 2014 ca fiind ilegală și repararea prejudiciului moral în quantum de 10 000 lei (f. d. 3).

La 30 martie 2015, Judecătoria Grigoriopol a restituit cererea de chemare în judecată, formulată de Focșa Ana, din cauza neprezentării copiilor de pe înscrisuri certificate în modul prevăzut de lege (f. d. 7 – 8).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 8 septembrie 2015, s-a admis parțial recursul declarat de Focșa Ana și s-a casat încheierea sus menționată, cu restituirea pricinii în instanța de fond la faza primirii cererii de chemare în judecată (f. d. 19 – 23)

La 8 octombrie 2015, judecătorul Judecătoriei Grigoriopol, Nicolai Costin, a primit cererea reclamantei spre examinare și a intentat prezentul proces (f. d. 28).

Pe parcursul examinării cauzei, pârâtul Primăria municipiului Chișinău a depus referință în întâmpinarea cererii de chemare în judecată, prin care a cerut respingerea acțiunii ca neîntemeiată și tardivă (f. d. 76 – 80). Același punct de vedere a fost susținut în referință depusă intervenientul accesoriu Vicol Gheorghe, care a cerut suplimentar examinarea cauzei în lipsa sa (f. d. 71 – 74).

Prin hotărârea Judecătoriei Grigoriopol din 15 decembrie 2016, s-a respins acțiunea formulată de Focșa Ana ca fiind neîntemeiată și tardivă (f. d. 86, 90 – 95).

Împotriva acestui act de dispoziție, Focșa Ana a declarat apel în termenul legal (f. d. 138). În apărare, Primăria municipiului Chișinău a formulat o referință, solicitând respingerea cererii acesteia (f. d. 119 – 123).

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 17 mai 2017, a admis apelul depus de Focșa Ana și a casat integral hotărârea Judecătoriai Grigoriopol din 15 decembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri. Astfel, s-a refuzat apelantei Focșa Ana în repunerea în termen a acțiunii și s-a respins aceasta ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție (f. d. 136 – 140).

La 2 iunie 2017, Curtea de Apel Chișinău le-a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 17 mai 2017 (f. d. 141).

La 10 august 2017, Focșa Ana a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanței din 15 decembrie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurenta a afirmat că, la 20 ianuarie 2015, a primit dispoziția nr. 1059 – d din 3 octombrie 2014, iar ulterior, la 26 ianuarie 2015, a formulat o cerere prealabilă împotriva acesteia a depus la 26 ianuarie 2015. Prin urmare, răspuns la această cerere a recepționat la 3 martie 2015, fiindu-i comunicat că deciziile Primarului General și dispozițiile viceprimarului pot fi anulate de instanța de contencios administrativ. Respectiv, Focșa Ana a susținut că a depus cererea de chemare în judecată la 9 martie 2015, respectând termenul prevăzut de articolul 17 din Legea contenciosului administrativ.

O altă critică adusă deciziei instanței de apel constă în faptul că apartamentul din speță se află în litigiu din 25 aprilie 2013, care nu a fost soluționat până în prezent. Mai mult, recurenta a susținut că achită toate cheltuielile pentru plata chiriei și serviciilor comunale, având calitate de membru ai familiei chiriașului, Șvarțman Evghenii, decedat la 11 septembrie 2008. Astfel, Focșa Ana a conchis că atribuirea apartamentului, aflat în litigiu, lui Vicol Gheorghe contravine articolului 800 din Codul civil.

La 21 septembrie 2017, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de recurs Primăriei municipiului Chișinău, în persoana viceprimarului Vladimir Coteț, și lui Vicol Gheorghe, informându-i că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu este prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia (f. d. 148).

Până la data examinării cauzei, intimații nu au depus referință, prin care să-și exprime poziția cu privire la recursul declarat.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului se decide fără prezența participanților la proces sau a

reprezentanților acestora, prin emiterea unei încheieri nemotivate despre care se face o mențiune pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

În procedura de filtru, completul de judecată a constatat că decizia integrală a instanței de apel din 17 mai 2017 a fost expediată în adresa părților la 2 iunie 2017 (f. d. 141), însă nu există dovada recepționării efective a acesteia de către participanții la proces. De fapt, deși recurenta a invocat că a primit copia de pe decizie la 13 iunie 2017, nu a reușit să probeze primirea corespondenței la adresa acesteia. Totuși, în lipsa unor înscrisuri pertinente, instanța de recurs nu a putut determina cu precizie momentul, când a fost comunicată hotărârea motivată.

Astfel, în atare situație și pentru a nu admite o ingerință disproporțională în dreptul de acces la justiție, instanța de judecată a considerat că recursul declarat de Focșa Ana la 10 august 2017 este depus în termenul prevăzut mai sus.

În același context, materialele cauzei dovedesc faptul că recursul nu a fost examinat anterior, fiind respectate, totodată, dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă, cu privire la subiecții abilitați cu dreptul de a depune recurs. La fel, a fost stabilit că argumentele recurente se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 25 octombrie 2017, recursul declarat de Focșa Ana a fost considerat admisibil spre examinare în fond (f. d. 150).

În conformitate cu articolele 441 și 444 din Codul de procedură civilă, recursul s-a examinat de un complet de 5 judecători, fără înștiințarea participanților la proces, însă data și ora ședinței a fost plasată pe pagina web a Curții Supreme de Justiție. Astfel, Colegiul a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității hotărârii atacate. Totodată, toate punctele de drept care puteau exista în această cauză pot fi cercetate și soluționate în mod adecvat pe baza înscrisurilor prezente la dosar. În esență, recurenta și intimații au avut posibilitatea să își prezinte poziția în scris și să răspundă la concluziile părții adverse. Mai mult, nici un participant nu a solicitat audierea publică a cauzei sale (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Auza Vilho Eskelinen și alții v. Finlanda*, 19 aprilie 2007, parag. 72 – 75, *Eriksson v. Suedia*, 12 aprilie 2012, parag. 66, 72, *Pönkä v. Estonia*, 8 noiembrie 2016, parag. 33 – 34).

În subsidiar, în parag. 26 – 27 din decizia Curții Constituționale nr. 95 din 19 decembrie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 444 din Codul de procedură civilă, Curtea a statuat că în cazul procedurilor care au ca obiect autorizarea unui apel sau care consacră verificarea unor aspecte de drept, și nu de fapt, sunt îndeplinite condițiile articolului 6 din Convenție chiar dacă instanța de

apel sau de recurs nu oferă reclamantului posibilitate să se exprime în fața sa, în persoană. Iar, în esență nu este afectat accesul liber la justiție.

Verificând decizia contestată în raport cu criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție opinează că recursul declarat de Focșa Ana este întemeiat și urmează a fi admis, cu dispunerea casării deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017 și trimiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată, pentru motivele ce succed.

Instanța de recurs notează că circumstanțele cauzei prezentate și necontestate de părți, dar și determinate de instanțele de judecată în fazele procesuale anterioare, denotă că, obiectul litigiului constituie dispoziția viceprimarului Primăriei mun. Chișinău, Vladimir Coteț, nr. 1059-d din 3 octombrie 2014 cu privire la executarea hotărârii instanței de judecată (f. d. 37, 139).

Astfel, potrivit actului administrativ respectiv, s-a dispus Direcției generale locativ-comunale și amenajare eliberarea lui Vicol Gheorghe (cu soția, fiica) ordinul de repartitie pentru domiciliere permanentă în imobilul din bd. XXXXX, compus din 2 camere, cu suprafața locativă de 31,5 m², cu dependențe (f. d. 37).

La 26 ianuarie 2015, Focșa Ana a depus cerere prealabilă împotriva dispoziției sus menționate în adresa Primăriei municipiului Chișinău, în persoana viceprimarului Vladimir Coteț, solicitând anularea acesteia și expedierea răspunsului examinării (f. d. 40). Ulterior, la 3 martie 2015, recurenta a repetat procedura descrisă mai sus, fără a primi vreun răspuns (f. d. 39).

În baza motivelor enunțate *supra*, la 9 martie 2015, Focșa Ana a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei municipiului Chișinău, în persoana viceprimarului Vladimir Coteț, intervenient accesoriu Vicol Gheorghe, cu privire la repunerea în termen, anularea dispoziției nr. 1059 – d din 3 octombrie 2014 și repararea prejudiciului moral în cuantum de 10 000 lei (f. d. 3).

Colegiul lărgit învederează că, în rezultatul judecării cauzei, Judecătoria Grigoriopol, prin hotărârea din 15 decembrie 2016, a respins acțiunea formulată de Focșa Ana ca fiind neîntemeiată și tardivă (f. d. 86, 90 – 95).

Împotriva celor stabilite de instanța de fond, Focșa Ana a declarat apel, iar, prin decizia Curții de Apel 17 mai 2017, s-a admis cererea de apel și s-a casat integral hotărârea Judecătoria Grigoriopol din 15 decembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărârii. Așadar, s-a refuzat apelantei Focșa Ana în repunerea în termen a acțiunii și s-a respins aceasta ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție (f. d. 136 – 140).

La adoptarea acestei soluții, instanța de apel a constatat că cererea prealabilă împotriva dispoziției nr. 1059 – d din 3 octombrie 2014 a fost depusă în adresa organului emitent la 26 ianuarie 2015 (f. d. 139). În acest sens, Colegiul judiciar a

apreciat că primirea de către apelanta Focșa Ana a dispoziției contestate la 20 ianuarie 2015 nu constituie un temei de repunere în termen pentru adresarea în judecată în ordinea contenciosului administrativ.

Din aceste raționamente, acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție. Pentru a soluționa această pricină, instanța de apel a aplicat articolul 14 alin. (1), 15 alin. (1), 16 alin. (1), 17 alin. (1) și (5) din Legea contenciosului administrativ, dar și articolul 116 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

La caz, Focșa Ana a criticat decizia Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017 în baza articolului 432 alin. (2) lit. b), c) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu limitele impuse de articolul 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Colegiul lărgit observă că recurenta s-a plâns că instanța de apel a concluzionat greșit că acțiunea a fost depusă peste termenul prevăzut în articolul 17 din Legea contenciosului administrativ. Or Focșa Ana a insistat că a primit dispoziția contestată la 20 ianuarie 2016, iar cererea prealabilă a depus-o la 26 ianuarie 2016. Mai mult, în răspunsul la cererea indicate mai sus, s-a arătat că decizia respectivă poate fi declarată nulă în condițiile legii de către instanța de contencios administrativ. O altă critică adusă de aceasta a constat în faptul că atribuirea apartamentului, aflat în litigiu, lui Vicol Gheorghe contravine articolului 800 din Codul civil.

În apărarea sa, nici intimatul Primăria municipiului Chișinău, dar nici intervenientul accesoriu Vicol Gheorghe nu au formulat referință.

Analizând argumentele expuse în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel a interpretat eronat legea, atunci când a decis respingerea repunerii în termen a acțiunii, precum și respingerea acțiunii ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: (c) a interpretat în mod eronat legea.

În subsidiar, în conformitate cu art. 373 alin. (1) și (4) din Codul de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În același timp, instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei.

Instanța de recurs rezumă că esența și temeiul recursului declarat de Focșa Ana rezidă în divergențele părților, implicate în litigiu, cu privire la respectarea

termenului de prescripție la faza depunerii cererii de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ.

Astfel, conform art. 17 alin. (1) și (4) din Legea contenciosului administrativ, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la: a) data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia. Termenul de 30 de zile specificat la alin. (1) este termen de prescripție.

Colegiul lărgit amintește că, la 26 ianuarie 2015, Focșa Ana a depus cerere prealabilă împotriva dispoziției nr. 1059 – d din 3 octombrie 2014, iar prezenta acțiunea a fost formulată la 9 martie 2015, ceea ce confirmă respectarea termenului de 30 de zile prevăzut la art. 17 alin. (4) din Legea contenciosului administrativ (vol. I, f. d. 2, 40).

În același context, instanța de judecată observă că la materialele cauzei nu a fost anexat răspunsul la cererea prealabilă, însă în cererea de recurs s-a indicat că acesta a fost recepționat la 3 martie 2015 (f. d. 144). Din această perspectivă, rezultă că Primăria municipiului Chișinău nu a respins solicitarea recurentului ca fiind tardivă, dar a motivat, prin prisma art. 21 din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, că deciziile Primarului General și dispozițiile viceprimarilor pot fi declarate nule în condițiile lege de către instanța de contencios administrativ.

În atare situație, Colegiul lărgit notează că instanța de apel a susținut că primirea dispoziției contestate la 20 ianuarie 2015 nu constituie temei de repunere în termen pentru adresarea în instanța de contencios administrativ (f. d. 140). De fapt, instanța de judecată subliniază că, pe de o parte, instanța de apel a determinat ziua când Focșa Ana a luat cunoștință cu actul administrativ contestat, iar pe de altă parte, a considerat că aceasta nu s-a încadrat în termenul prevăzut de lege pentru avansarea unei cereri de chemare în judecată.

La acest capitol, instanța de judecată remarcă că instanța de apel nu putea refuza examinarea pe fond a cererii de chemare în judecată, formulată de Focșa Ana, pe motiv că a fost omis termenul de depunere a cererii prelabile, de vreme ce însăși intimatul Primăria municipiului Chișinău nu s-a bazat pe acest temei legal. Subsecvent, referința intimatului din faza ordinii de apel, atestă că nu s-a invocat că cererea prealabilă a fost depusă peste termenul legal, dar că acțiunea a fost înregistrată în instanța de judecată la 14 septembrie 2015. Cu toate acestea, argumentul analizat se află în contradicție cu prevederile articolului 277 alin. (1) lit. a) din Codul civil, conform căruia cursul prescripției extinctive se întrerupe în cazul intentării unei acțiuni în modul stabilit, ceea ce s-a confirmat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 8 septembrie 2015 (f. d. 19 – 23).

De asemenea, potrivit procesului – verbal al ședinței de judecată din 15 decembrie 2016, reprezentantul intimatului a declarat că nu cunoaște la ce dată a fost expediată recurentei decizia (f. d. 82).

Mai mult, în jurisprudența sa consecventă, Curtea Europeană a statuat că, deși dreptul de a introduce o acțiune este, desigur, supus unor cerințe legale, instanțele sunt obligate să aplice normele de procedură, evitând atât formalismul excesiv care ar afecta echitatea procedurilor, cât și o flexibilitate excesivă care ar face neaplicabile cerințele procedurale prevăzute în legi (*a se vedea cauza Walchli v. Franța*, 26 iulie 2007, parag. 29). De fapt, dreptul de acces la o instanță este afectat atunci când normele de drept încetează să mai servească scopurilor securității juridice și bunei administrări a justiției și formează un fel de obstacol pentru justițiabil în dreptul său de a primi un răspuns pe fond în privința cauzei sale de la o instanța competentă (*a se vedea cauzele Efstathiou și alții v. Grecia*, 27 iulie 2006, parag. 24, *EȘİM v. Turcia*, 17 septembrie 2013, parag. 18 – 22, *Jensen v. Danemarca*, 13 decembrie 2016, parag. 36).

Totodată, Curtea Europeană a decis că părțile trebuie să poată beneficia de dreptul de a introduce o acțiune sau de a introduce un apel/recurs din momentul în care se pot sesiza efectiv cu un act administrativ/hotărâre judecătorească care le impune sarcini sau care le pot aduce atingere drepturilor sau intereselor legitime (*a se vedea*, spre exemplu, *cauza Miragall Escolano și alții v. Spania*, 25 ianuarie 2000, parag. 37).

Având în vedere cele menționate, instanța de recurs reține că dispoziția nr. 1059 – d din 3 octombrie 2014 a fost emisă de viceprimarul Primăriei municipiului Chișinău, Vladimir Coteț, în privința intervenientului accesoriu Vicol Gheorghe. În plus, potrivit actului respectiv, intimatul urmează să primească ordin de repartitie pentru imobilul cu XXXXX, la care pretinde și recurenta.

În mod corespunzător, instanța de judecată opinează că nu există certitudine că recurenta Focșa Ana a putut lua cunoștință cu decizia respectivă în termen de 30 de zile de la adoptare, întrucât conținutul acesteia nu-i era destinat și nu a fost publicat într-un loc, care ar permite ultimei să afle despre emiterea documentului contestat. Așadar, punctul de pornire trebuia să fie ziua în care recurenta a cunoscut despre decizia viceprimarului, și în special atunci când era în măsură să acționeze.

Pe cale de consecință, Colegiul lărgit constată că nicio parte nu a contestat că recurenta a aflat despre dispoziția nr. 1059 – d din 3 octombrie 2014 la 20 ianuarie 2015, iar motivarea de mai sus permite admiterea repunerii în termen a acțiunii în conformitate cu articolul 116 alin. (1) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, instanța de judecată susține că instanța de apel a ignorat circumstanțele descrise *supra*, care erau decisive pentru soluționarea corectă a cauzei, ceea ce a condus la interpretarea eronată a articolului 17 alin. (1) și (4) din

Legea contenciosului administrativ. Împrejurarea respectivă se circumscrie în temeiul prevăzut în articolul 432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă.

Subsecvent la cele relatate, instanța de judecată învederează că instanța ierarhic inferioară a respins acțiunea în temeiul art. 17 alin. (1) și (4) din Legea contenciosului administrativ, care se referă la depunerea cererii de chemare în judecată, pe când termenul de depunere a unei cereri prealabile este prevăzut de art. 14 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ.

În plus, Colegiul lărgit consideră că interpretarea deosebit de strictă a unei norme procedurale de către instanța de apel a privat recurenta de dreptul de acces la o instanța de judecată pentru a fi examinată cererea acesteia referitoare la anularea actului administrativ, ceea ce constituie o încălcare a articolului 6 parag. 1 din Convenție.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept: să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Per ansamblu, instanța de recurs stabilește că eroarea judiciară determinată în prezenta speță nu poate fi corectată de instanța de recurs, de vreme ce instanța ierarhic inferioară nu s-a pronunțat asupra fondului cauzei. Or, în conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la judecarea recursului declarat împotriva deciziei date de apel se verifică doar legalitatea hotărârii atacate în limitele invocate de părți. Astfel, Colegiu lărgit nu va mai analiza celelalte motive inserate în cererea de recurs, ceea ce constituie o garanție pentru a nu prejudicia și influența opinia instanței ierarhic inferioară la rejudecare pe fond a cauzei civile.

Luând în considerare cele constatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat Focșa Ana, de a casa decizia instanței de apel și de a trimite pricina spre rejudecare în aceiași instanță, în alt complet de judecători.

La rejudecarea pricinii este imperativ de ținut cont de cele expuse, iar instanța de apel urmează să se pronunțe asupra temeiniciei capetelor de cerere formulate de Focșa Ana, fără a examina circumstanțele determinate de instanța de recurs, și în dependență de cele obținute să emită o hotărâre legală, respectând dreptul părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 al. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Focşa Ana.

Se casează decizia Curţii de Apel Chişinău din 17 mai 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Focşa Ana împotriva Primăriei municipiului Chişinău, în persoana viceprimarului Vladimir Coteţ, intervenient accesoriu Vicol Gheorghe, cu privire la repunerea în termen, anularea actului administrativ şi repararea prejudiciului moral, cu trimiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chişinău, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Preşedintele şedinţei,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală

Mariana Pitic